totuşĭ nu trebue a avea încredere în cât timp vor dura armările.

„Corespondenţa politică“ afirmă că Englejiĭ aŭ ocupat Port-Hamilton.

Berlin, 20 Aprilie.

„Gazeta generală“ desminte ştirea cum că diferendul anglo-rus va fi supus arbitragiuluĭ regeluĭ Danemarceĭ.

Pesta, 20 Aprilie.

Impĕratul a deschis esposiţia ungară în faţa archiducilor, miniştrilor şi a membrilor corpuluĭ diplomatic.

Cuvintele împĕratuluĭ aŭ provocat un mare entusiasm.

Atena, 20 Aprilie.

Toţĭ ambasadoriĭ acreditaţi de ministerul precedent pe lângă diferite Puteri, afară de ambasadorul din Constantinopol, aŭ fost rechemaţi ca mĕsură de economie. Afacerile legaţiunilor se vor gira de primiĭ secretarĭ.

Petersburg, 21 Aprilie.

Rusia primeşte în principiŭ un arbitragiŭ asupra chipuluĭ de aplicare al convenţiuniĭ de la 17 Martie.

Pacea este privită de acum înainte ca sigura. Este probabil că arbitrul ales va fi Impĕratul Germanieĭ saŭ Regele Danemarceĭ.

Londra, 21 Aprilie.

Ştirile de pace sunt confirmate. Cabinetul din Londra acceptă termeniĭ rĕspunsuluĭ ce i a dat guvernul rus.

Intrevorbirile privitóre la delimitarea graniţeĭ ruso-afgane vor fi îndata reluate.

O mare mulţumire domneşte în cercurile diplomatice.

Englitera şi Rusia aŭ oferit să se raporteze la mijlocirea Impĕratuluĭ Wilhelm.

Cair, 21 Aprilie.

Incidentul ivit prin suprimarea „Bosforuluĭ egiptén e azĭ sfârşit. D. Saint René Taillandier a primit azĭ diminéţă scusele luĭ Nubar-paşa.

Niş, 21 Aprilie.

Scupcina a adoptat modificările propuse de guvern în privinţa legiĭ privitóre la impósite.

Viena, 21 Aprilie.

D-l V. Alexandri şi Prinţul Ion Ghica aŭ sosit la Viena.

Temesvar, 21 Aprilie.

Prinţul Alexandru Karageorgevicĭ a murit azĭ diminéţă la 9 ore. Inmormêntarea se va face la Viena.

Neapol 21 Aprilie.

Douĕ nouĭ gurĭ vulcanice s'aŭ deschis pe Vesuv la 200 de metre de suişul staţiuniĭ superióre a drumuluĭ de fier. Lavele curge îndreptându-se către spaţiul care se intinde între Torre del Greco şi Pompeĭ.

Conflictul din Afganistan

Intenţiuni engleze

Credem că va interesa pe cititorĭ următórea bucată dintr'un articol al ziaruluĭ *Times* în care se vorbesce despre intenţiunile Engliterei dacă va isbucni rĕsboiul.

„E cu totul neîntemeiată presupunerea că Englitera e silită să se bată, considerațiuni de un ordin particular ar putea s'o împiedice de a'şĭ întrebuinţa armele acolo unde ele pot lovi maĭ tare.

„Dacă ne vom găsi încurcaţĭ într'un rĕsboiŭ cu Rusia, de sigur nu formalităţile unuĭ protest al porţeĭ vor închide flotelĭ britanice intrarea în marea Négră.

„Maĭ sunt şi alte punte unde Rusia póte fi atacată şi unde vom putea găsi aliaţĭ cari aŭ urĭ vechĭ în potriva eĭ.

„Intr'un rĕsboiŭ lung şi costisitor între Englitera şi Rusia, puterilor Europeĭ le va fi cam greŭ să observe neutralitatea.

„Dacă interese de un ordin permanent, superióre unor supărărĭ trecătóre, vor face să li-se audă glasul, puterile s'ar putea fórte uşor să nu fie tóte împotriva Engliterei.“

Un început de ostilitate

Un incident fórte curios s'a întâmplat acum câte-va ţile în portul Almeira din Spania.

Doĭ ofiţerĭ de pe o corvetă rusă care trecea prin faţa portuluĭ, debarcară ca să se informeze de la consulul lor, dacă a început rĕsboiul dintre Rusia şi Englitera.

Eĭ spuserĭ, că cu o ţi maĭ înnainte, corveta lor se întâlnise pe mare cu o navă englesă şi că acésta dăduse imediat semnalele de luptă şi 'şĭ descoperise tunurile.

Faţă cu acéstă purtare vrăjmaşă, corveta 'şĭ făcuse pregătirile de apărare, punêndu-se tot de o dată pe fugă.

Graţie iuţeleĭ sale, ea scăpase de nava englesă refugiindu-se în portul Almeireĭ.

Informat despre starea relaţiunilor dintre Englitera şi Rusia, comandatul corveteĭ porunci să se stingă tóte felinarele (era nópte) şi plecă cu mare iuţélă spre Malaga.

Din Capitală

* D. P. Mavrogheni, după ce a fost primit Sâmbăta în audienţă la M. S. Regina, a plecat duminecă la postul sĕŭ,— ca ministru plenipotenţiar pe lângă împĕratul Austro-Ungarieĭ.

* Sâmbata, 20 ale curenteĭ, la orele 2 după amiazĭ, M. S. Regele a bine-voit a primi în audienţă pe Exc. Sa d. comite Tornielli, trămis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al Italieĭ, care 'i a remis o scrisóre din partea M. S. Regeluĭ Italieĭ.

* D. Dimitrie Sturza a fost aclamat prezident al societăţiĭ musicale *Odeon*. O comisiune compusă din d-niĭ Hübsh vice preşedinte al societăţeĭ; Desantis, Constantinescu, Bagav şi Bărcănescu, membrĭ, aŭ comunicat acéstă veste d lui Sturdza care a primit prezidenţia.

* Ministerul Cultelor şi Instrucţiuniĭ publice a început să fie mutat în casele de pe calea Victorieĭ, ale d-lui Keresteny. Jouĭ tóte biurourile vor putea funcţiona în noul local.

* Prin noul budget, saŭ desfiinţat câteva şcóle, cum sunt gimnaziul din Dorohoĭ, gimnaziul şi şcóla profesională din Tulcea şi atelierele de pe lângă unele şcóle primare.

Personalul acestor şcolĭ bate acum scările ministeruluĭ, solicitând alte funcţiunĭ.

* Consiliul de ministrĭ a încheiat un jurnal prin care se dispune ca de aci înainte asigurările stabilimentelor publice, judeţelor, comunelor etc., să nu se maĭ faca la societaţĭ particulare de asigurărĭ; iar sumele destinate pentru asemenea asigurărĭ să se depună la Casa de Depuneri şi Consemnaţiunĭ pentru a forma un fond special.

* In sala Burseĭ din Bucureştĭ s'a afişat acéstă inştiinţare:

„In urma evenimentelor politice din afara, cari provócă marĭ variaţiunĭ în cursul efectelor şi acţiunilor cotate la bursa din Bucureştĭ, şi spre a se evita neajunsurile ce s'ar putea ivi:

„Se interdice cu totul, cu începere de astadĭ, a se maĭ face vre-o operaţiune afară din Bursă.

„Dniĭ agenţĭ nu vor înscrie în cartelele d-lor operaţiunile încheiate afară din bursă; iar remisieriĭ cari vor călca aceste dispositiuniĭ se vor exclude din bursă.

„Cu începere de mâne 20 curent, bursa va începe la ora 1 fix.

„D-niĭ agenţĭ şi remisierĭ vor veni la acéstă oră.

„Sindic, *Mărgăritescu*“.

ACTE OFICIALE

Sunt numiţĭ:

* D. Dimitrie Măicănescu, actual comisar la gara Focşani, în funcţiunea de poliţaiŭ al comuneĭ urbane Odobeştĭ din judeţul Putna, în locul d-luĭ Ión Faur rĕmas în disponibilitate.

* D. Constantin Şonţu, fost sub-prefect şi poliţaiŭ, în funcţiunea de comisar la gara Focşanĭ, în locul d-luĭ D. Măicănescu înnaintat.

* D. L. Paganini s'a depărtat din postul de intendent al paltuluĭ Universitaţeĭ din Bucureşcĭ-înlocuindu se cu d. Ilie Rusu militar în retragere.

* S'aŭ făcut următórele mutărĭ de ofiţerĭ superiorĭ în corpul oficerilor de intendenţă şi administraţie, pe ţiua de 1 Aprilie, 1885, în interes de serviciŭ.

Adjutantul clasa I Veseli Gaetano din intendenţa corpuluĭ IV de armată, la divisia VIII.

Adjunctul clasa I Rentz Nestor din intendenţa depositelor, la intendenţa corpuluĭ II de armată.

Administratorul principal Taverni Alexandru de la spitalul Focşanĭ la spitalul Galaţĭ.

In arma artilerieĭ.

* Maiorul Cremineanu Vasile din arsenalul armateĭ, în regimentul 1 de artilerie.

Maiorul Perticari Ion din regimentul 5 artilerie, în regimentul 7 artilerie.

Maiorul Mavrocordat Gheorghe din regimentul 1 artilerie în regimentul 2 artilerie, pe ţiua de 16 Aprilie 1885.

* D. Alois Ren, s'a numit în funcţiunea de cartograf la marele stat-major al armateĭ, funcţiunea prevĕdută în budgetul exerciţiuluĭ 1885—1886, cu începerea de la 1 Aprilie 1885.

* Dniĭ doctorĭ N. A. Bernad Lendway, Ion Marghiloman, Al. C. Şendrea, Al. N. Vitzu şi D. Simulescu, s'aŭ numit membrĭ în comisiunea superióră filoxerică pe termen de treĭ anĭ cu începere de la 1 Aprilie 1885.

* D. N. Dobriceanu, fost ajutor de grefă şi actualmente advocat, s'a numit grefier la tribunalul Romanaţĭ, în locul d-luĭ C. Pavlidi, demisionat.

* D; Teodor Popescu, fost ajutor, este numit ajutor la judecătoria ocoluluĭ Adjud, în locul d-luĭ Dimitrie Stefanescu.

DIN JUDEŢE

O ploĭe bine-făcatóre ţice *Român* din Roman, a udat câmpiile nóstre care promit a fi îmbelşugate în recoltă.

O nouă societate.—Aflam cu plăcere înfiinţarea în Roman, a uneĭ societăţĭ „Steluţa“ *în scopul desvoltăreĭ cunoscinţelor prin întruniri şi consfatuiri*, cum şi apariţiunea de la 1 Maiŭ a revisteĭ bi lunare „Steluţa“, sciinţifico-literară, care va trata lucrarile societaţeĭ.

Vaporul Carolus Primus.—Aflăm că Sâmbată a sosit în portul Tulcĭ d. general Pencovicĭ, membru al comisiuneĭ Europene cu vaporul noŭ al comisiuneĭ *Carolus primus*.

Construcţia vaporuluĭ este fórte elegantă; are ţece cabine mobilate cu tot gustul şi în fie care din ele sunt zugrăvite insemnile uneĭ puterĭ din cele opt, cari compun comisiunea.

D. general Pencovicĭ trece la Sulina.

Mort din căđere.—Locuitorul George Lazăr din Telega, fiind ameţit din băutura în séra de 15 Aprilie curent, a căţut dupe podul drumului de fer ce este făcut pe iazul morilor riuluĭ Dottana, care căđere, fiind de la înălţime şi pe pietre, 'i-a causat până a doua ţi mórtea.

Ameninţare.— Ţeranĭi din com. Florestĭ, jud. Ilfov, aŭ cotropit aprópe 500 pogóne din moşia d luĭ Porumbaru, sub pretext că li s'a dat maĭ puţin pământ când aŭ fost împropietăriţi; au bagat vitele în semănăturile propietaruluĭ şi l'aŭ împedicat a ara, amenințându-l ca 'l vor tăea în bucăţi.

D. procuror Culoglu s'a transportat la localitate şi sfătuind pe ţeranĭ, cari eraŭ fórte agitaţi, a se adresa justiţieĭ dacă cred ca aŭ vre-un drept, eĭ s'aŭ retras de pe pământul ce cotropiseră.

O nenorocire.—Aflam că la gara Ba.

Foiţa „Universului“

182

MIETTA

PARTEA TREIA

MÂNA ASCUNSĂ

XXI

O descoperire însemnată.

(Urmare)

Contele deveni puţin cam palid.

— V'aţĭ înşelat ţise el cu răcélă; dacă eŭ aş fi bărbatul aceleĭ dómne Raimonda Duchemin, care 'şĭ dă numele de contesa de Soleure, ea ar fi venit la Neapoli nu însoţită de o altă femee ci cu mine. Cred că trebue să sciţĭ că damele francese n'aŭ obiceiŭ să călătorésca fără a fi însoţite de bărbaţĭ lor.

— Aşa e, Excelenţă.

— V'am întrebat dacă cele douĕ femeĭ maĭ sunt încă în Neapoli.

— Ceea ce 'mĭ arată, excelenţă, că nu ştiţĭ nimic.

— V'am şi spus'o. Dar nu 'mĭ rĕspundeţĭ la întrebare.

— Eĭ bine, Excelenţă, una din dómne a rĕmas la Neapoli, şi pentru tot-d'a-una fiind că e îngropată aicĭ.

— Care? întrebă iute contele.

— Cea care 'şĭ da numele de contesa de Soleure.

— Sunteţĭ sigur de ceea ce spuneţĭ?

— Da, Excelenţă, fórte sigur; am asistat la îngropăciunea sĕrmaneĭ dómne. Ea şi prietena eĭ se aflaŭ de treĭ lunĭ numaĭ la villa Palermo, când ea căđu bolnavă, şi muri peste cinciĭ spre-ţece ţile.

Astfel află contele de Soleure că nevastă-sa murise. Ceea ce nu 'l făcu să încerce de cât emoţiunea surprinderei, şi putu să se asigure astfel încă o dată că marea iubire pe care i-o inspirase Raimonda se stinsese de mult timp.

Chiar în ţiua aceea el scrise luĭ Petre Valenski ca să 'l înştiinţeze despre mórtea conteseĭ, pe care el de sigur n'o ştia, de óre ce scrisórea cea din urmă pe care o primise contele de la bătrânul intendent, cu vre o şase lunĭ maĭ înainte, nu spunea că Valenski fusese înşciinţat de mórtea Raimondeĭ.

Contele sfîrşia astfel scrisórea:

„Nu sciŭ încă unde mĕ voiŭ duce plecând de la Neapoli, póte la Roma, póte şi la Veneţia; dar nu voiŭ pleca d'aicĭ până ce maĭ întâiŭ nu voiŭ primi rĕspunsul tĕŭ.“

A doua ţi domnul de Soleure, vrend să se asigure pe deplin, trimise dupe informaţiĭ la consulatul Francieĭ.

La 14 Februarie, 1875, se declarase le consulat mórtea dómneĭ Maria Raimonda Duchemin, născută la Paris la 9 Iulie în anul 1845.

Actul de mórte nu pomenia despre căsătoria Raimondeĭ Duchemin, şi prin urmare nu adăoga numele şi pronumele eĭ titlul de contesa de Soleure.

Acest lucru explica de sigur tăcerea luĭ Valenski în privinţa morţeĭ Raimondeĭ. Fără indoélă nu se înşciinţase mórtea eĭ nicĭ la palatul de soleure, în strada Saint Dominique, nicĭ la castelul din Noisy-les-Monts.

Rĕspunsul luĭ Petre Valenski sosi.

In privinţa conteseĭ Raimonda el comprindea următórele cuvinte:

„Casul care v'a făcut să descoperiţĭ „într'un chip aşa de ne-prevĕţut că dómna contesă Raimonda nu maĭ este, ne „scóte din încurcătura în care eram, dom„nul Robuisson, notarul d-vóstră, şi cu „mine.

„Cum sciţĭ, in timp de maĭ mulţĭ anĭ, „dómna contesa Raimonda şi-a luat fórte „neregulat semestrele pensiuneĭ sale. Cea „din urmă plată ce i s'a făcut a fost la „20 Septembre 1874

„Anul 1875 trecând fără ca dómna Raimonda să fi dat semn de viaţă, domnul „Robuisson a credut de cuviinţă să mĕ „informeze despre acest fapt. Anul următor trecu fără ca să auţim vorbindu se „de dómna Raimonda. Atuncia ne gândi „răm că murise. Dar nu era şi nu putea „fi de cât o presupunere.

„Dacă nu v'am vorbit de îndoiala nóstra în scrisórea pe care am avut onórea „să v'o trimet la Filadelfia, causa e pe „de o parte, că nu vroiam să vĕ daŭ un „motiv noŭ de preocupare, şi pe de altă „parte pentru că am credut că nu tre„bue să vĕ vorbesc despre o întâmplare „aşa de însemnată pentru d-vóstră, până „ce nu mĕ voiŭ fi asigurat că era aşa.“

Contele de Soleure nu stete de cât o săptămână la Neapoli.

După ce cutreeră tótă Italia, aprópe chiar fără să se oprésca maĭ pe nicăerĭ, se găsi într'o ţi la Turin, fără a sci unde să se maĭ ducă.

Trebuia óre să pornéscă din noŭ spre a face pentru a treia óră jurul lumeĭ?

Era obosit de atâta călĕtorie, nu maĭ putea.

Şi'apoĭ, cu ce scop să maĭ călĕtorésca, de óre-ce căutase în ţadar prin ţărĭ depărtate liniscea şi uitarea, de óre ce pretutindenĭ 'l însoţise idea sfâşietóre a nenorocireĭ sale?

Cu douĕ lunĭ maĭ înainte, trecuse prin Francia, fiindu-i frică d'a se opri într'ênsa; dar acum nu maĭ avea aceleaşĭ ideĭ... Fără îndoială i-se părea crud să sufere acolo unde trăise o dată aşa de fericit; pe de altă parte, se temea lucru şi maĭ îngrozitor să nu móră departe de pământul sĕŭ natal.

Avea presimţiminte negre. De când aflase mórtea Raimondeĭ 'şi închipuia că, şi dênsul, avea sa móră în curênd. Dar contele de Soleure nu vrea să móră în ţara streină, ci în Francia.

I se parea că în Francia mórtea i-se va pă ea maĭ dulce şi că pământul aruncat peste dênsul avea să fie maĭ uşor.

— Aidem la Paris, cugetă el; Parisul, este aşa de mare şi aşa de populat, e singurul oraş unde cine-va póte trăi isolat, şi necunoscut, ferit de orĭ ce curiositate ca în mijlocul uneĭ pustiĭ imense.

(Va urma)